



Janvāris 2017

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis



„Vai jūs nezināt, ka jūsu locekļi ir svētnīca
Svētajam Garam, kas jūsos mīt
un ko Dievs jums devis...?”
(1 Kor 6, 19)

SVĒTAJĀ VĒJĀ ATJAUNOTI...

Dārgie Kristū lasītāji un svētceļnieki uz Debesīm! Iepriekšējā avīzes numurā pieeminējām pirmo no vislielākajiem Jaunās Derības noslēpumiem – lemliesošanos, par kuru grūti bija runāt pat Tai, kura tam tika izvēlēta, – Jaunavai Marijai. Šoreiz vēlos uzlūkot noslēpumu, kurš dažiem cilvēkiem ir par sirds ilgām vai patiesas ticības dzīves dzinēju, bet citiem, kad par to jārunā, sagādā neērtības. Te domāju **sastapšanos ar Svēto Garu.**

Ceru, ka tiem, kuri baidās no Svētā Gara, var palīdzēt Bībeles stāsts par tikšanos, kurā **Pneumato-fora (Svēto-Garu-nesošā)** „atnesa” Svēto Garu līdz cilvēkiem.

Sākumā vajadzētu izlasīt fragmentu no Lūkasa Evanģēlija 1, 39 - 45. Šis fragments rāda, kas notiek, ja cilvēka sirds atveras Kristum un sastopas ar Viņa Svēto Garu. Un, ja Bībeles stāsts pārliecina, ka Kristus un Svētā Gara klātbūtne sirdī un dzīvē sagādā laimi, prieku, dziļu ticību, kāpēc dažs tomēr negrib lūgties par Svēto Garu, piesaukt Viņa atnākšanu, gaidīt „**atjaunošanos Svētajā Garā**” (Tit 3, 5)? Lai saprastu, kur ir bailu saknes, vajadzētu lasīt Radišanas grāmatas aprakstu par cilvēces krišanu pirmajā grēkā un tā sekām (sal. Rad 3 un tālāk). Tad var saprast, ka grēks tik tālu izspiež mīlestību no cilvēka sirds un dzīves, ka pat sastapšanās ar Dievu iedzen cilvēku bailēs, kas nes izolācijas un nelaimes augļus. Dievs, tātad arī Svētais Gars, kļūst par „Lielo svešo”. Atsaucoties uz svēto Jāni no Krusta, var teikt, ka cilvēkam šādā stāvoklī runāt par Dieva mīlestību un Dieva

Garu ir līdzīgi, kā neredzīgajam no dzimšanas stāstīt par krāsām (sal. Ceļš uz Karmela kalnu, 2.3.2.). Nepazīstamais var izraisīt tikai bailes.



Šai kontekstā nozīmīgi pamanīt, ka Dievs ar savu Mīlestību, tuvojoties cilvēkam, sauc: „**Nebīsties!**” vai „**Nebīstieties!**”. Daudzas reizes kā refrēns tas skan Vecajā Derībā: Iz 20,20; Joz 1,9; Ties 6,23; 1 Kēn 17,13; Is 41,14; 42,2; Jer 46,27; Rdz 3,57; Dan 10,12; Sof 3,16.

Līdzīgs sauciens skan no Dieva puses Jēzus atnākšanas kontekstā (sal. Lk 1, 30; Mt 1, 20)! Tādā veidā Dievs grib mūs nomierināt un pievest pie saviem mīlestības plāniem, jo „*Viņš*

zina, kādas Viņam domas par mums: miera un glābšanas domas un ne ļaunuma un ciešanu domas, ka Viņš mums beigās dos to, ko mēs ceram.” (Sal. Jer 29,11). Nepieciešams, lai mēs šīs domas uzzinātu, nebaidītos un tām atvērtos. Tieši tādēļ uz cilvēku sirdīm ļoti līdzīgi sauc Kristus Baznīca. Kā vienu no skaidrākajiem piemēriem te var citēt svēto pāvestu Jāni Pāvilu II, kurš sava pontifikāta pašā sākumā (22.10. 1978) iedrošināja visu pasauli: „**NEBĪSTĒTIES**, dārgie brāļi un māsas, pieņemot Kristus varu. (...) **Nebīstieties**. Atveriet, atveriet plaši Kristum durvis! Viņa pestīšanu nesošai varai atveriet valstu robežas, ekonomiskās un politiskās sistēmas, civilizācijas virzienus. **Nebīstieties!** (...) Tātad ļaujiet – es jūs prasau, es lūdzu ar pazemību un pašāvilību – **ļaujiet Kristum uzrunāt cilvēku**. Vienīgi Viņam ir mūžīgās dzīves vārdi.” Un īsu brīdi pēc tam (1979. gadā) Polijā viņš lūdzās, izmantojot domu

no psalma, proti, „**Lai nonāk Tavs Svētais Gars un atjauno zemes vaigu, šīs zemes vaigu!**” (sal. Ps 104, 30). Mēs zinām, cik daudz izmainījās pēc šīs lūgšanas, kad tika piesaukts Mīlestības Gars.

Tagad atgriezīsimies pie Svētajiem Rakstiem, lai atcerētos, ka Marija, Jēzus Māte, **bija pārkāpusi bailu sliekšni, lai sastaptos ar Dieva Gara Mīlestības brīnumiem** (sal. Lk 1, 30.35) un kļuvusi par Kristoforu (Kristu nesošo). Vēl vairāk: Viņā jau tik spēcīgi varēja darboties Svētais Gars, ka svētajai Elizabetei, atveroties Jēzus klātbūtnei Marijas sirdī un klēpī, Svētais Gars piepildīja gan Elizabeti, gan viņas bērniņu un „atjaunoja viņu sirds zemes vaigu”, padarot par ļoti laimīgiem! Tādā veidā ieraugām Marijas kā Pneumatoforas lomu.

Vai pēc šādas laimes nav izslāpusi ikviens cilvēka sirds? Lai tad tuvojami Svētajam Garam! Lai Viņš mūs piepilda!

Līdzīgs sauciens mūsdienās ir ļoti aktuāls arī garīdznieku vai konsekrēto vidū, kuri, nepazīstot trešo Mīlestības Personu, dažkārt Tai nespēj atvērties pilnībā. Tas nav pārsteigums, jo pat garīdznieks var baidī-

ties, ka dzīve mainīsies uz nezināmo pusi, to nevarēs „kontrolēt”, jo – kā skaidroja pats Jēzus – Dieva Gars nav „aprēķināms”: „**Vējš pūš, kur gribēdams, un tu dzirdi viņu pūšam, bet nezini, no kurienes viņš nāk un kurp viņš iet. Tāpat ir ar ikvienu, kas piedzimis no Gara.**” (J 3,8). Tad nepietiek turēties vien Likuma rāmjos un jau iestaigātos ceļos. Tādēļ dažreiz dzirdams, ka Svētā Gara intensīva meklēšana tiek atmesta, jo tā „apdraud” ordeņa harizmu vai priestera garīgumu. Tomēr Viņš neapdraudēja Marijas un Jāzepa laulības harizmu, gluži otrādi – bija to pacēlis neapprakstāmi augstu!

Noslēdzot pārdomas, gribu sevi un jūs aicināt **meklēt tādas Baznīcas kopienas, garīdzniekus un ticigos, kuri ir Pneumatofori un var palīdzēt padziļināt dzīvi Svētajā Garā**. Otrkārt, **pie savas sirdsapziņas izmeklēšanas pielikt klāt jautājumu, cik katru dienu esmu padots Mīlestības Vēja iedvesmām**. Tā iedvesmām, kurš vienmēr grib Mīlestībā „atjaunot šīs zemes vaigu”.

Priesteris
Pāvils Kamola

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola

**OTRAIS NOSLĒPUMS.
SKATIENS NO
NOASAS ŠKIRSTA
AIN-KAREMA KALNA
UZ DZĪVĪBAS KALNA PUSI**

Esmu.

Dejojoša Līgava
Triju Liesmu Ugunskurā.

Tūlīt tā apklusā
kopā ar pļavām,
jautājuma iekosta.

Noass, Zaharijs un Jāzeps
gaidīja Balodi,
kura knābi iesvaidīja
Olīvdārza jautājums un ceļš.

Stāstā vai baudā,
lūpās vai sirdīs,
sievietēs vai bērniņos,
laikā vai mūžībā
satiekas tagad balss ar Vārdu?

Lai dejojām Jēra kāzās!

MĒS.

„DIEVS TICĪGAJIEM DOD VISU NEPIECIEŠAMO”

No 18. līdz 25. janvārim notiks ikgadējā starptautiskā Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību, kuras ietvaros pieredzēsīm dažādus ekumeniskus pasākumus.

Izdevums „Kalnā” pirms kristiešus vienojošā notikuma devās uz Kalna skolu, lai sastaptu **Ilonu, Tāli un Elizabeti Žūriņus**. Šī ģimene ir ideāls piemērs ekumenismam, ko apliecina ar savu ikdienas pieredzi.

– Esmu no Jaunkalsnavas, – stāstījumu iesāk **Ilona**. – Kamēr dzīvoju dzimtajā vietā, par Kalna skolu neko nezināju. Aizbraucu mācīties uz Jēkabpili, caur Amerikas latvieti Ivaru Graudiņu, kas ir liels lūdzējs, nokļuva Grostonā. Ja atceros bērnību, ticīgas bija manas vecāsmammas: viena apmeklēja Barkavas katoļu draudzi, otra – Varakļānu draudzi. Pie viņām piedziņoju noteiktu kārtību: ja ir laiks lūgšanai – jālūdzas. Tāpat pie vienas no viņām uzsūcu dzimtas vienojošo kopību, radu sadraudzību. Tagad, dzīvojot starp luterāņiem, nemaz nejūtos traucēta. Dievs visiem ir viens.

9,5 mēnešus jaunā Elizabete šai brīdī skaļi izrunājas un pārņem sarunas pavedienu. Pasmaidām, ka Elizabete grib sniegt savu pirmo interviju.

Tulka lomu tai uzņemas vecāki: – Elizabetes ticības ceļš iesākās Tezē, kur nokļuvām savā kāzu ceļojumā. Mūs netiņām uz turieni aizveda, kad garām Grostonai uz Franciju no Maskavas tobrīd brauca pazīstami cilvēki. Tā kā bija brīvas vietas, kopiena norādīja uz mums. Pirms mēneša bijām salaulājušies, Jūta Strazdiņa lēma, ka mums taču nepieciešams kāzu ceļojums!

Tā brīnumi notiek un nepārtraukti! Tezē bijām vienīgie latvieši. Iegājām zālē, apsēdāmies, un pēc brīža skatāmies – nāk pazīstami cilvēki. Līdzās apsēdās Jānis Vanags un arhibīskapa sieva. Vispār jau šī vieta un Tezē brāļi ir īsti miera nesēji. To var manīt gan pie viņiem, gan gada nogales notikumos Rīgā.

Tāli, jums Madonas puse taču nav dzimta?

– Esmu no Olaines. Kādu brīdi dzīvoju Jūrmalā, tad Talsos. Mans ticības ceļš iesākās ar dziedināšanu no atkarības. Pirms tam izmēģināju visādas metodes, arī 12 soļu programmu, bet pārmaiņu nebija. Kritu aizvien dziļāk, biju pārvērties par vergu. Glābšana notika tikai tad, kad palūdzu Jēzum, lai palīdz.

Viņš palīdzēja. Tas, kā Dievs visu sakārtoja, bija brīnumaini – tiku aizvests pie priesteri Medīna, nokristijos, kādu brīdi dzīvoju Bruknā. Tā bija absolūta Dieva žēlastība.

Ari ieticēšana ir žēlastība. Vai par jums kāds lūdzās?

– Brālis. Viņš bija izgājis līdzīgu ceļu, tāpēc zināja, kas jādara. Viņš jau bija pieņēmis Kristu, lūdzās un auklējās ar mani. Es strādāju celtniecībā pie viņa: kritu, cēlos, neatņemama sastāvdaļa bija domas par pašnāvību, jo savai dzīvei jēgu tolaik neredzēju.

Vai dziedināšana notika pakāpeniski?

– Bija vairāki punkti. Galīgi sagrautu Dievs mani, pirmkārt, aizveda pie Medīna, kur pieņēmu viņa spēles noteikumus. To var nosaukt arī par palāvību – atdevu sevi Dieva rokās. Kad nokristijos, pēc diviem mēnešiem man pieskārs Svētais Gars. Tā bija visaptveroša mieslības izjūta, kas piepildīja no iekšienes. Devos svētkoļojumā uz



Kāzu diena. Ilona, Tālis un priesteris Medīns (vidū).

Aglonu, tur vēl konkrētāk sajutu, ka esmu ieticējis. Ticība auga, pēc kādiem trim mēnešiem Ezerē, kur cēlām baznīcu, pēc darba mani pēkšņi atkal piepildīja Svētais Gars. Šoreiz sajutu, ka esmu pilnīgi tīrs, bez iepriekšējā atkarību sloga, burtiski – cits, attīrīts cilvēks.

Kāds bija ikdienas ritms, dzīvojot Bruknā?

– Tur cilvēki ar smagām atkarībām lūdzas trīsreiz dienā: no rīta dziedājām Laudē, Rožukrona mēnešos skaitījām Rožukroni, pusdienlaikā lūdzāmies Žēlsirdības kronīti, vakarā – Vesperes. Gandrīz katru dienu bija Mise, katru nedēļu bija jāiet uz grēksūdzi. Bija grēksūdzes, kur priesteris pratināja gandrīz stundu. Pēc tam likās, ka kājas pie zemes neskaras – tu burtiski lido.

Kā satikāties ar Ilonu?

– Kad gāju svētkoļojumā uz Aglonu, man piesūcās ērce. Pēc kāda laika palika slikti. Tobrīd Bruknā viesojās Jūta Strazdiņa, un viņa vienojās ar Medīnu, ka ņems mani līdzī uz Madonu. Ārstējos Madonas slimnīcā, lūdzos pats un kopiena, un process apstājās. Atgriezies Bruknā, bet pēc laika zvaniņu Jūtai un teicu, ka gribu no Bruknas aiziet, dzīvot patstāvīgi. Mani aicināja uz Grostonu. Bruknā biju nodzīvojis desmit mēnešus, piedāvājumu pieņēmu. Kad atnācu uz šejieni, mazpamazām sāka veidoties

attiecības ar Ilonu, pēc pusotra gada salaulājāmies. Kāzas notika Kalna skolā, atbrauca priesteris Medīns, viss bija augstākajā līmenī. Dievs ticīgajiem dod visu: arī caur neticīgajiem Viņš sagādā palīdzību. Ilonai uz svētku laiku tika uzdāvināta skaista kleita, man – mašina, Dievs bagātīgi apdāvināja. Tas, protams, nebija nejauši, jo ticīgie ļauj Dievam piedalīties viņu dzīvē. Cilvēki, kas gaida brīnumus, Dievam parasti piedalīties dzīvē neļauj, un brīnumi līdz ar to nenotiek. Visam gan ir arī savs laiks un Dieva plāns. Es Bruknas laikā daudz lūdzos, lai man būtu ģimene, un šo žēlastību saņēmu.

Ar ko nodarbojaties Grostonā?

– Palīdzam saimniecībā. Es ceļu māju, tai ir trīs stāvi un mansards. Iecerēts, ka tur būs rekolekciju telpas, vairākas klases bērniem. Bērni jau tagad tur saskaras ar darbu: pēc stundām piepalīdz fermā, pavasaros stāda, vasarās ravē, rudenos palīdz novākt kartupeļu ražu.

– Es jau esmu kā staigājoša liecība, – atvadoties saka Tālis. – Kāds biju pirms tam un kāds tagad, nevar ne salīdzināt. Tie, kas mani pazina atkarību laikā pirms dziedināšanas, skaidri ierauga Dieva spēku. Jo tikai ar savu gribu vien no narkotiku jūga vaļā tikt nav iespējams.

Ar Žūriņu ģimeni tikās Inese Elsiņa, foto no personiskā krājuma



Ilona ar meitu Elizabeti 2017. gada janvārī.



Tālis ikdienas darbos.

JAUNAVAS MARIJAS ATKLĀSMĒM 100 GADI

Vissvētākās Jaunavas Marijas pirms simts gadiem Fatimā paustās atklāsmes dziļi iespaidoja Baznīcas dzīvi un ticību.

Īsumā atgādināsim Portugāles pilsētā notikušo. 1917. gada 13. maijā trīs bērniem – Franciskam, Jacintai un Lūcijai – pļavā netālu no Fatimas parādījās Dievmāte. Spēlējoties un skaitot rožukroni, viņi pēkšņi ieraudzīja spožu gaismu. Dievmāte bija tērpusies baltā un rokās turēja rožukroni. Parādīšanās turpinājās ik mēnesi pusgada garumā. Dievmāte atklāja trīs pareģojumus un lika ik dienu skatīt rožukroni par godu Rožukroņa Karalienei, lai izlūgtos pasaulei mieru un kara beigšanos. Pēdējās parādīšanās laikā 13. oktobrī ap 70 tūksto-

vainīgo Marijas Sirdi: pret viņas Bezvainīgo Ieņemšanu; Marijas jaunavību; Dievišķo Mātišķību, Viņas pieņemšanu kā Cilvēces Māti; ir ļaudis, kas meklē iespējas sēt sirdis vienaldzību, pat naidu pret Dievmāti; ir tādi, kas Viņu apvairo caur svētbilžu profanāciju.

Pirmais kopīgais lūgšanu vakars notiks 13. janvārī Gulbenes katoļu baznīcā, nākamais plānots 13. februārī Madonā, un tā līdz 13. maijam.

5. janvārī draudzes namā par Fatimas atklāsmēm bija aicināta pastāstīt **māsa Inese Ieva Lietaviete** no Vissvētākās Jaunavas māsu kalpoņu kongregācijas. Māsa pakavējās pie grāmatā "Gaisma no Austrumiem"

apkopotā, piedāvāja noskatīties dokumentālu filmu par notikumiem Fatimā un to, kā tie iespaidoja Baznīcu un mieru pasaulē.

– Ja cilvēce pagriež Dievam muguru, izvēlas dzīvot tumsā, Dievs caur Vissvētāko Jaunavu pasaules dažādās vietās (Lurdā, Fatimā, Gvadelupē u.c.) nāk pie cilvēkiem ar konkrētu vēsti, – uzsvēra māsa Inese.

Mēneša pirmajā sestdienā, izpildot četrus noteikumus (grēksūdze, komūnija, lūgšana, 15 minūšu meditācija par Rožukroņa noslēpumiem) esam aicināti gandarīt par grēkiem, kas joprojām tiek veikti pret Bezvainīgo Marijas Sirdi.

Materiālu publicēšanai sagatavoja Inese Elsiņa



AICINĀM PIETEIKTIES ALFA KURSAM!

Janvāra beigās draudzes namā uzsāksim jauno Alfa kursa sezonu. Neskatoties uz to, ka šie kursi draudzē notiek jau labu laiku, skaidri apzināmies, ka līdzās ikvienam no mums vēl ir daudz cilvēku, kurus vēlamies aicināt uz tiem.

Iespēja gūt atbildes

Savā ikdienā saskaramies ar jautājumiem, ko uzdod draugi, darbabiedri, kas meklē atbildes, redzot manu vai tavu ticību un

no tās izrietošo rīcību. Vienlaikus esam sabiedrībā, kurā par kristiešiem, priesteriem un baznīcu nereti iesakņojušies dažādi stereotipi. Tā ir sabiedrība, kura steidz dzīvot, baudīt, nopelnīt, iegūt. Kļūst grūti atrast laiku klusumam, lai apstātos un padomātu.

Tā kā apzinās, ka nespēju izsmeltoši atbildēt uz visiem jautājumiem, piedāvāju pamēģināt Alfū. Manuprāt, tas ir labs veids, kā iesākt šo gadu!

Daudzi Alfas dalībnieki liecina, ka nodarbības ir mainījušas viņu līdzšinējo skatījumu uz dzīvi un vērtībām, un ir patiesi priecīgi par iegūto pieredzi, iepazīstot gan Dievu, gan paši sevi.

Kas tad ir Alfa kurss?

Tā ir iespēja vienkāršā veidā iepazīt kristīgo ticību. Tā ir vieta, kur cilvēks var atnākt, klausīties un iedziļināties, uzdot jautājumus un kopīgi ar citiem meklēt atbildes.

Nodarbības notiek brīvā un draudzīgā atmosfērā. Kurss ilgst 10 nedēļas, tā laikā

dalībnieki satiekas reizi nedēļā – trešdienās plkst. 18.30 draudzes mājā Valdemāra bulvārī 18, kā arī vienu nedēļas nogali izbraukumā. Katrā tikšanās reizē iesākumā baudām kopīgas vakariņas, tad seko lekcija par attiecīgu tematu, un pēc tās dalībnieki mazās grupās pārrunā dzirdēto.

Alfā nav muļķīgu jautājumu vai nepareizu viedokļu. Vakara tikšanās ilgst apmēram 2,5 stundas. Alfa kurss sastāv no lekciju

sērijas, kas apskata šādas tēmas: „Kas ir Jēzus?”, „Kāpēc Jēzus nomira?”, „Kā Dievs mūs vada?”, „Vai Dievs dziedina šodien?”, „Kāpēc un kā man lūgt”. Lekcijas vadīs un pieredzē dalīsies priesteris Pāvils Kamola un citi kristieši.

Kam Alfa ir domāta?

Alfa ir domāta īpaši tiem, kuri vēlas iepazīt kristietību, meklēt dzīves jēgu vai vēlas sagatavoties kristībā, laulībai, grēksūdzei vai vēlas kristīt bērnus.

Var nākt ar bērniem, jo viņi nodarbību laikā tiks pieskatīti, kā arī atnākt tikai uz vienu tikšanos, lai paskatītos, kas ir Alfa un kā tā notiek. Kurss ir bezmaksas, bet dalībniekiem ir iespēja ziedot vakariņām.

Nāciet paši, aiciniet līdz savus draugus un ļaujiet Jēzum Kristum izmainīt jūsu dzīvi! Uz tikšanos Alfa kursā 25. janvārī! Pieteikšanās pa tālruni 28689511.



„KOPĪGI ATVERAM CERĪBAS CEĻUS”

Sagaidīt jauno gadu kopā ar apmēram 15 tūkstošiem jauniešu no visas pasaules devās arī jaunieši no mūsu draudzes. Mūsu apmešanās vieta ar apmēram astoņdesmit citiem jauniešiem bija Inčukalnā (attēlā). Piecas pavadītās dienas bija ļoti piesātinātas, īpaši tāpēc, ka turp devāmies kā kalpotāji un palīdzējām sagatavot pasākumus un lūgšanas vietējā draudzē.

Pa dienu un vakaros bijām Rīgā, kur apmeklējām lūgšanas Sv. Pētera un Sv. Marijas Magdalēnas baznīcā un apmeklējām dažus seminārus. Viens no tiem bija pārdomas par Bībeles tekstu „Vienkārši sākt vēlreiz. Kļūdas, atgriešanās un bērnu vienkāršība”. Otru semināru apmeklējām Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, kur diskusiju par Dieva radīto zinātnieka acīm vadīja profesors Vjačeslavs Kaščejevs, kvantu un nanotehnoloģiju speciālists no Latvijas

Universitātes. Dzirdētais bija dziļš un ļāva padomāt par neikdienišķām tēmām.

Tāpat brīnišķīgas bija mazās grupiņas. Pārsvārā visi bija vecāki par mums, tāpēc daudz varējām mācīties, iepazīt jauniešu pieredzi citās valstīs un dalīties ar saviem pārdzīvojumiem. Viss galvenokārt notika angļu valodā un ļāva uzlabot valodas zināšanas. Apguvām arī dažas frāzes poļu un citās valodās, kas noteikti noderēs turpmāk.

Ikdienas lūgšanas vērsa sirdis pie Dieva, piepildīja ar mieru un deva palāvību un cerību. To papildināja Tezē brāļa Aloiza uzrunas. Atmosfēra, kas valdīja gan vakara lūgšanās „Arēnā Rīga”, gan Inčukalnā, bija īpaša un neaizmirstama.

Kulminācija bija Jaunā gada sagaidīšana. Pirms tam vienojāmies kopīgā lūgšanu vigīlijā par mieru pasaulē, kam sekoja uzrunas un sveiceni, krāšņa uguņošana, smai-



di, apskāvienī, laba vēlējumi. Svinēšanu turpinājām ar tautu svētkiem, kur katras valsts pārstāvji prezentēja sevi. Bija arī ķekatnieki, kas parādīja latviešu folkloras dārgumus, un, protams, garda kūka. Jaunā gada svinēšana turpinājās ar dziesmām un dejām, apbrīnojamā vienotībā un priekā. Visu noslēdzām, mazā pulkā slavējot un lūdzoties.

Pēdējā diena bija aizkustinoša un bagāta emocijām, jo kopā svinējām Svēto Misi un varējām pateikties Dievam par šo neaizmirstamo laiku. Ceram, ka tiksimies nākamajās Jauniešu

dienās Šveices pilsētā Bāzelē.

Nedēļa bija piepildīta ar pozitīvām emocijām un Dieva pieskārienu, kurš jūtams vēl tagad. Ieguvām daudz jaunu draugu, kurus ceram apciemot.

Lai visiem svētīgs, skaists, cerībām un jauniem atklājumiem, brīnumiem un piedzīvojumiem pilns jaunais gads!

**Māsa Emanuēla,
Dace, Jēkabs,
Sintija, Elīza, Sanita
un Lauma**



P. S. Bilde, video, uzrunas un citas liecības par piedzīvoto jautāji personīgi! Mēs vēlamies dalīties!

DOŠANAS PRIEKŠ ZIEMASSVĒTKU LAIKĀ

Ir pagājuši Ziemassvētki. Gada vistumsākais laiks, kurā ar savu gaismu ienāk Kristus bērniņš. Gada vispriecīgākais laiks, kad svinam Jēzus piedzimšanu, kad sirdis atveras labdarībai, ir „eņģeļi pār Latviju”, gribas ticēt – cilvēki kļūst labestīgāki un labsirdīgāki.

Mēs domājam par tuvinieku iepriecināšanu, pērkam dāvanas, uzsaukam paziņām „Priecīgus Ziemassvētkus!”, apmaiņamies smaidiem, dalāmies iespaidos. Tas ir laiks, kad plānojam pasākumus, koncertu apmeklējumus, draugu un radu apciemojumus. Laiks, kura spožumā, eglīšu rotu mirdzumā, vispārējās liksmības atmosfērā cilvēki, kas palikuši vieni, visās izjūt savu vientulību. Tāpēc mūsu draudzes pārstāvjiem jau izveidojies paradums Ziemassvētkos paviesoties veco ļaužu mājās, ar mazām simboliskām dāvanām un

dziesmām ienesot tajās šī laika noskaņu. Katram no sirmgalvjiem tas ir negaidīts pārsteigums, kas izrauj no ierastā dzīves ritējuma, labā nozīmē „izsit no sliedēm”, ļauj ieraudzīt svētku brīnumu, caur Ziemassvētku dziesmām sajūst Jēzus tuvumu, izraisot gan smaidus, gan aizkustinājuma asaras. Sirmsnības pārpilnība, neviltotie laba vēlējumi, milzīgā pateicība, kas tiek saņemta, ļauj gan sevi, gan līdzcilvēkus ieraudzīt citā – Kristus mīlestības – gaismā. Un paliek jautājums, kuram šī ikgadējā akcija iedod vairāk – sirmgalvjiem vai mums, kas iet nest prieku citiem? Nevar aizmirst mazliet nobružāto Raiņa citātu: „Gūt var ņemot, gūt var dodot, dodot gūtais neatņemams”, kas šajā pasākumā gluži vai materializējas, ļaujot visā pilnībā izjust došanas prieku.

Ilze Kloppe

BAGĀTINĀSIMIES AR VĀRDU!

„Ne no maizes vien dzīvo cilvēks, bet no ikviena vārda, kas iziet no Dieva mutes.” (Mt 4, 4)

Katrs jaunais gads ir jauns sākums, vienlaikus arī jaunas apņemšanās sākums. Tas var būt jauns veids, kā pieredzēt Dievu un Viņa mīlestību, kā atklāt agrāk neizmanto, neiepazīto, bet varbūt atgriezties pie sākuma („Iesākumā bija Vārds” Jņ 1:1). Tāpēc esam laipni aicināti iepazīt draudzes mājā veidotu bibliotēku. Šobrīd bibliotēkas krājums nav liels, bet saturā bagāts. Sirsnīgs paldies visiem grāmatu dāvinātājiem, bet īpašs paldies SIA „Kala Raksti” lab-



vēlim, kurš vēlējās palikt anonīms. Varbūt kāds no mums vēl nav bijis draudzes mājā, tad gribam iedrošināt atnākt, apskatīties un piedalīties draudzes aktivitātēs. Bibliotēka Valdemāra bulvārī 18 būs pieejama svētdienās no pulksten 13 līdz 14, otrdienās un ceturtdienās – pulksten 19. Kontakti: Valentina, tālr. 29592234, Anita, tālr. 26464574.

Aicinām būt čakliem lasītājiem, bagātināsimies ar vārdu, ieteiksim viens otram tās pārles, ko atrodam izlasītajā vārdā. Lai visiem laimīgs jaunais gads! Augsim ticībā un bagātināsim dvēseles!

Valentīna Ločmele

FILMU VAKARS IEDVESMOS UN PĀRSTEIGS

19. janvārī pulksten 19 draudzes namā iecerēts otrais filmu vakars. Šoreiz būs iespēja noskatīties režisoru Matisa Bodasiņska un Leha Dokoviča filmu „Gars”, kurā dokumentētas liecības par Svētā Gara darbību

Baznīcā un pasaulē. Filmas laiks – 50 min. Filma atklāj Svētā Gara darbošanos, Viņa iedvesmas vai īpašās dāvanas, kas, pateicoties Baznīcas kalpošanai, nāk pār kristiešiem dažādās pasaules daļās.

BRIESMAS MŪSDIENU CILVĒKA DZĪVĪBAI

„Kains cēlās pret savu brāli Ābelu un viņu nokāva” (Rad 4,8): pamats vardarbībai pret dzīvību.

„Dievs nāvi nav radījis un nepriecājas, ka dzīvie iet bojā. Jo Viņš visu ir radījis, lai tas pastāvētu. Dievs cilvēku radīja nemirstībai un viņu izveidoja kā savas mūžības attēlu. Bet ļaunā gara skaudības dēļ pasaulē ienāca nāve, un to pieredz tie, kas pieder pie viņa” (Gud 1, 13-14; 2, 23-24).

Dzīvības Evaņģēlijs, kas tika pasludināts sākumā, kad cilvēks bija radīts pēc Dieva līdzības pilnīgai un piepildītai dzīvei (Rad 2,7; Gud 9,2-3), ir pretrunā ar sāpīgo nāves pārdzīvojumu, kas ienāk pasaulē un met savu bezjēdzīguma ēnu pār visu cilvēka pastāvēšanu. Nāve ienāca pasaulē kā ļaunā

gara skaudības (Rad 3:1, 4-5) un mūsu pirmo vecāku grēka (Rad 2:17, 3:17-19) rezultāts. Nāve atnāca tās vardarbīgajā ceļā, kad Ābelu nokāva viņa brālis Kains: „Un notika, kad viņi abi bija tirumā, Kains cēlās pret savu brāli Ābelu un viņu nokāva” (Rad 4,8).

Šī pirmā slepkavība Radīšanas grāmatas lappusēs atainota ar savdabīgu daiļrunību – tam ir universāla nozīme: tās ir lappuses, kuras diemžēl tiek ierakstītas cilvēces vēstures grāmatā ik dienas ar nerimtīgu un graužošu atkārtošanos. Pārlasīsim šo Bībeles citātu (Rad 4:2-16), kas, neskatoties uz savu arhaisko struktūru un ārkārtējo vienkāršību, var daudz mums iemācīt.

Jāņa Pāvila II „Dzīvības evaņģēlijā” ieskatījās māsa Gabriēla

NOVENNA PRIESTERA MOCEKĻA VLADISLAVA LITAUNIEKA GODAM

Lasījums no sv. Jāņa Atklāsmes grāmatas

Tad es redzēju lielu pulku, ko neviens nevarēja saskaitīt, no visām tautām, ciltīm, tautībām un valodām stāvam troņa un Jēra priekšā, apģērbtus baltās drānās un palmām rokās, kas sauca, skaļā balsī sacīdami: „Slava mūsu Dievam, kas sēž tronī, un Jēram!”

„Kas ir tie, kas tērpti baltās drānās? Un no kurienes viņi nākuši?” Šie ir tie, kas nākuši no lielām ciešanām un savas drānas mazgājuši un tās balinājuši Jēra asinīs. (Atkl 7,9-10. 13-14)

Lūgsimies!

Visvarenais un žēlsirdīgais Dievs, Tu mums dāvā priesterus pēc Savas Sirds līdzības, darot tos spējīgus uz upurgatavu mīlestību pēc Jēzus Kristus, Labā Gana, parauga. Tādas mīlestības piepildīts, priesteris Vladislavs Litaunieks, līdzdalībnieks Kristus ciešanās, ar visu savu dzīvi iecināja

par Kristus mīlestības spēku naida un melu vidū, un palikdams uzticīgs Dieva priesteris, izcietā lielas mokas un mira mocekļa nāvē, kļūdams komunistiskā režīma upuris.

Uzticam viņa lūgšanām mūsu dzimteni un Latvijas Baznīcu. Lai priesteris Vladislava Litaunieka dzīves liecība un mocekļa nes bagātīgus augļus, dāvājot Latvijai garīgu atdzimšanu, svētus priesterus un kristīgo tautu, dedzīgu ticībā. Tu, kas dzīvo un valdi mūsu mūžos. Amen. Priesteri Vladislav, aizlūdz par mums!

Tēvs mūsu.. Esi sveicināts.. Gods lai ir..

Priesteri un mocekli

Vladislav, aizlūdz par mani! Ar savu dzīvi, ciešanām un nāvi tu tik ļoti līdzinies pašam Kristum – izlūdz man no Dieva žēlastību, kuru lūdzu.... (minēt savu lūgšanu nodomu), ja tas saskan ar Dieva gribu. Amen.

Novennas lūgšanu lūdz deviņas dienas pēc kārtas.



KĀDĒĻ KATOĻI APZĪMĒ SAVU MĀJU DURVIS

6. janvārī Baznīca svinēja Kunga parādīšanās (Epifānijas) svētkus. Ar priesteru pasvētītu křitu ticīgie pēc Mises savu māju durvis apzīmēja burtiem „C+M+B”.

Kā skaidro priesteris Pāvils, šo burtu jēga atklājas trijos līmeņos. Pirmkārt, Kristus Epifānijas svētki atgādina konkrētus piemērus, caur kuriem Jēzus atklāj sevi kā Dieva Dēlu: a) triju Ķēniņu apmeklēšana, ko latīņu valodā apzīmē vārds „Cogito” – „es

iepazīstu”, b) kāzas Kānā – latīniski „Matrimonium”, c) Jēzus kristība, ko latīniski apzīmē vārds „Baptismus”. Otrkārt, šie burti ņemti no vārdiem „Christus Mansionem Benedicat”, kas nozīmē „Kristus daudzus labdarus svētī” vai „Kristus mājokļus svētī”. Treškārt, burti atgādina triju Ķēniņu vārdus: Casper, Melchior, Baltazar.

MANS CEĻŠ PRETĪM KRISTUM

Esmu dzimusi laikā, kad Latvijā baznīcā iet bija aizliegts. Ģimenē vecāki un vecvecāki ir kristīti luterāņu baznīcā. Latvijai kļūstot brīvai, brīvi varēja sākt iet arī uz baznīcu. Pirmo reizi Lazdonas baznīcā ar ģimeni biju 90. gadu Ziemassvētkos, dievkalpojumu vadīja prāvests Viesturs Vāvere.

Tuvojoties tūkstošgades mijai, māsai un man radās vēlme nokristīties, tā 1998. gada 23. augustā mācītājs Viesturs Vāvere mūs kristīja, 1999. gada 19. decembrī tiku iesvētīta Madonas evaņģēliski luteriskajā draudzē.

Kā vienu no lielākajām Dieva žēlastībām uzskatu prāta spējas un iespēju mācīties un studēt. 9. klasi pabeidzu Raiskuma sanatorijas internātskolā, tad sekoja Madonas ģimnāzija, Jēkabpils agrobiznesa koledžā ieguva grāmatvedes diplomu, Rēzeknes Augstskolā studēju pilna laika programmā un ieguva juristes diplomu un maģistres grādu vadības zinātnēs.

2005. gada februārī, kad nokārtoju pēdējo valsts eksāmenu bakalaura studijās juristos, kopā ar draudzeni aizgāju Rēzeknē uz Misi Rēzeknes Jēzus Sirds katedrālē. Atceros, bija auksta, saulaina februāra svētdiena. Mani šī baznīca un Svētā Mīse uzrunāja. Uzrunāja tas, ka pielūdz un godina Dieva māti Mariju, ko nedara luterāņi. Patika un ļoti tuva kļuva Rožukroņa lūgšana. Sāku interesēties par katoļu konfesiju un apmeklēt katoļu baznīcu.

Ļoti skaists laiks manā dzīvē bija studijas maģistratūrā Rēzeknes Augstskolā vadības zinībās. Maģistri mācās sestdienās, svētdienās, lai studijas var apvienot ar

darbu. Lekcijas sākās pulksten 9, bet pirms skolas vēl tika apmeklēta Svētā Mīse. Bija kursa biedres, kuras arī apmeklēja Misi un kurām bija mašina. Tā paspēja svētdienā uz baznīcu un arī uz studijām. Tas bija ļoti svētīgi!

Beidzot studijas Rēzeknes Augstskolā, sāku interesēties par katoļu baznīcu Madonā. Pat neatceros, kad pirmo reizi aizgāju uz Madonas katoļu baznīcu un kādas izjūtas radās. Man ļoti svarīgi, lai pati kājām varu aiziet līdz baznīcai, tāpēc arī Madonā sāku apmeklēt katoļu baznīcu. Ejot kājām, esot vienatnē, es jau sagatavojos Svētajai Mīsei. Mans personiskais dievkalpojums sākas, izejot no mājas.

Esmu beigusī Madonas katoļu baznīcas organizētos Alfās kursus, kad vēl draudzē kalpoja priesteris Rihards. Alfā bija ļoti laba mazā pārrunu grupa, kuras dalībnieki ar laiku kļuva par labiem draugiem. Slava Kristum!

Ļoti liela Dieva žēlastība manā dzīvē izpaudās 2016. gada rudenī, kad Dievs deva drosmi pieiet pie priesteri Pāvila un sākt runāt par konvertēšanos katoļu ticībā. Konvertēšanās process man prātā jau bija, bet to izdarīt līdz galam iedrošināja tas, ka priesteris Pāvils uzticēja katru mēnesi apkopot cilvēku lūgšanas Marijai – Kristīgo palīdzībai, ko daru no septembra. Konvertēšanās notika 15. oktobrī, kad Baznīca pieņima Svēto Terēzi no Avilas, pirmā grēksūdze notika 19. oktobrī un pirmā komūnija – 1. novembrī – Visu svēto dienā.

Lai pār visu cilvēci 2017. gadā nolīst Dieva žēlastības lietus!

Ilze Priedite



Raksta autore Ilze Priedite.

DRAUDZE, PRIECĀJIES KUNGĀ!

Kopš aizvadītā gada septembra draudzē sākām jaunu pastorāta sezonu pēc jauna principa, kurā ietilpst katehisma studijas, lekcijas un diskusija par aktuāliem jautājumiem, kā arī slavēšana un lūgšanas.

Uz gada noslēguma tikšanos aicinājām visu draudzi, lai kopīgi satiktos Ziemassvētku noskaņās veidotā draudzes vecgada pasākumā. Neizpalika nedz jautras spēles, nedz dziesmas. Lauzām obolātes un vēlējam viens otram laimes.

Pats svarīgākais draudzē ir draudzība. To šajā pasākumā kopām un veidojam. Lai arī turpmāk Dievs mūs vieno un palīdz būt draudzīgiem!

Aivars Zariņš, autora foto



PALĪDZĪBA GRŪTĀ BRĪDĪ

11. februāri tiek atzīmēta Pasaules slimnieku diena un Vissvētākās Jaunavas Marijas parādīšanās Lurdā piemiņas diena. Šajā dienā Sv. Mises laikā ikvienam slimniekam dota iespēja saņemt Slimnieku sakramentu.

„Kungs Dievs, tu caur savu apustuli Jēkabu esi sacījis: „Ja jūsu vidū ir kāds nevesels, tad lai viņš aicina Baznīcas priesterus un lai tie par viņu aizlūdz, svaidīdami viņu ar eļļām Kunga vārdā. Ticīga lūgšana slimnieku glābs, un Kungs viņu piecels; un, ja viņš ir grēkojis, tad viņam grēki tiks piedoti.” Kungs Dievs, mēs, tavā vārdā kopā sanākuši, pašāvīgi lūdzamies, lai tu būtu klāt un savā žēlsirdībā pasargātu savu kalpu, ko ir skāris slimības nespēks. Mēs tevi lūdzam, kas dzīvo un valdi mūsu mūžos. Amen.” (Izvilums no Rituāles)

Diemžēl vēl diezgan bieži ir dzirdama doma, ka Slimnieku sakraments domāts tikai mirstošiem cilvēkiem, un ar pamatojumu „man jau vēl nav tik slikti” slimnieks atsakās no šīs Baznīcas piedāvātās palīdzības. Lūgšanā no Rituāles ir skaidri teikts, ka Slimnieku sakraments domāts cilvēkam, „ko skāris slimības nespēks”. Šis sakraments stiprina cilvēka dvēseli un miesu nopietnas slimības gadījumā, vecuma nespēkā (pat ja bīstamas slimības nebūtu) un pirms ķirurģiskas operācijas, ja tās iemesls ir bīstama slimība.



Kā atšķirt, vai slimība ir nopietna? Ja rodas šaubas, var sazināties ar priesteri un pajautāt viņam.

Slimības laikā mūsu ticība var tikt pakļauta smagam pārbaudījumam. Un tāpēc ir labi, vēl veselam esot, atzīt Slimnieku sakramentu kā konkrētu palīdzību.

Slimības laikā aktualizējas ciešanu jautājums, un nebūtu pareizi domāt, ka slimība ir tikai Dieva uzlikts sods. Lai gan slimība var būt saistīta ar grēkiem (piemēram, dažādām atkarībām), tomēr šāda doma ne tikai nav patiesa, bet arī nemotivē cilvēku lūgt palīdzību Dievam. Ciešanu jautājumā vairāk jāaskata

Dieva pedagoģiskais aspekts. Pāvests Francisks skaidro, ka ticība nenovērš slimību un ciešanas, bet palīdz atklāt jēgu visam, kas notiek mūsos un ap mums, tā palīdz apziņoties, ka slimība var kļūt par ceļu, kas ved vēl tuvāk pie Jēzus. Viņš vienmēr ir kopā ar mums un palīdz nest ciešanu krustu.

Baznīca cilvēku grūtos brīžos neatstāj, tāpēc arī mēs nedrīkstam atstāt Baznīcu ciešanu pārbaudījumos, bet slimības nespējā apzināties un pieņemt tās palīdzību caur Slimnieku sakramentu!

Aija Mālniece

P.S. Šis sakraments neaizstāj nepieciešamo medicīnisko palīdzību.

PALĪDZĒSIM ATRAST DARBU!

Draudzes locekļi meklē darbu. Pārvalda latviešu, krievu, angļu valodu, mācās spāņu valodu. Ir pavāres un šuvējas diploms, nepabeigta augstākā izglītība (ģeogrāfijā un interjera dizainā). Pieredze menedžeres darbā, pasākumu organizēšanā, tirdzniecībā. Var strādāt par aukliti. Izskatīs visus piedāvājumus. Sandras tālr. 22033974.

Apustulis Pāvils dodas misijā

Svētais apustulis
Pāvils četras reizes
devās misijā, lai
sludinātu Dieva
Vārdu. Tagad viņš
dodas atkal. Vai
vari šim ceļojumam
palīdzēt atrast:

1. lidmašīnu,
2. kuģi,
3. logu debesīs,
4. pulksteni,
5. dzīvojamo ēku,
6. ēdnicu,
7. riepu,
8. ellu,

9. trepes,
10. norādi „Londona”,
11. divainu zābaku,
12. Dieva „reklāmu”,
13. laivas dzinēju,
14. radio,
15. ūdens krātuvi,

16. periskopu,
17. televīzijas
antenu,
18. pārtiku (zivis),
19. trosi,
20. divus traukus
ar zālēm?





Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
E-pasts: draudze@madona.lv
<http://www.draugiem.lv/madonasdraudze>
<https://www.facebook.com/madonasdraudze>
Twitter: @Madonasdraudze
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Atvērta visu diennakti (Raiņa iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien – plkst. 8
Otrdien, ceturtdien – plkst. 18
Sestdien – plkst. 10
Svētdien – plkst. 11 un 18

Lai saņemtu draudzes jaunumus un iknedēļas pasākumu grafiku savā e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu: mdravize@gmail.com

Draudzes kalpojumi

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša pēdējā piektdienā plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā – Nepieciešami cilvēki, kas palīdzētu kalpošanai slimnīcā!
Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Muzikālās nodarbības bērniem „Mazais Jēriņš” (5–7 gadi)

Vieta: Jauniešu centrs KUBS (Raiņa 12)
Kontakti: Dace Sināte (t. 26442207)

Jauniešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Alina (t. 20061605),
Lauma (t. 26350919), Zane (t. 28318430),
Diāna (t. 26575826)

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdiena pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola, Aija Mālniece
(t. 26253927), Agnese Liepiņa (t. 26388710),
Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Agneses Liepiņas zīmējums.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.